

บันทึก

เรื่อง หรือปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕
(การให้ความเห็นและคำแนะนำแก่รัฐมนตรีของคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๑๐๐๓/๑๔๕๒๒ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๓๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า มาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕ บัญญัติว่า “การจัดดำเนินกิจการของโรงเรียนในส่วนที่ด้วยครู ภาควิชา หลักสูตรการเรียน การสอน การประเมินผลสื่อการเรียน เครื่องมือและอุปกรณ์การเรียน การสอน และการบริหารโรงเรียน ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด” คณะกรรมการการศึกษาเอกชนมีความเห็นว่า การจัดทำระเบียบในเรื่องต่างๆ ที่ระบุไว้ในมาตรา ๔๕ นี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะต้องเป็นผู้จัดทำขึ้น และเสนอให้รัฐมนตรีกำหนดเป็นระเบียบใช้สำหรับบริหารโรงเรียนเอกชน แต่เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้เสนอ(ร่าง)ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยหลักสูตรโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ให้คณะกรรมการการศึกษาเอกชนพิจารณาก่อนเสนอรัฐมนตรี คณะกรรมการการศึกษาเอกชนจึงสงสัยว่า คณะกรรมการฯ จะพิจารณา(ร่าง)ระเบียบดังกล่าว และให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีตามมาตรา ๘ (๒) เพื่อกำหนดเป็นระเบียบใช้บังคับแก่โรงเรียนเอกชนได้หรือไม่ และได้ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาดังกล่าว เพื่อจะได้ถือปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้พิจารณาปัญหาที่ขอหารือมาแล้ว เห็นว่า ปัญหาที่จะต้องพิจารณา คือ คณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะมีอำนาจหน้าที่พิจารณา (ร่าง) ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยหลักสูตรโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนก่อนเสนอรัฐมนตรีหรือไม่ ในปัญหานี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) เห็นว่า มาตรา ๘ (๒)^๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการการศึกษาเอกชนมีอำนาจหน้าที่ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง หรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ การบัญญัติให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ “ให้ความเห็นหรือ

^๑ พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕_

มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๒) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

๑.ล๑

๑.ล๑

คำแนะนำแก่” รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินั้น มิได้มีอยู่แต่เฉพาะในพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕ เท่านั้น แต่มีปรากฏอยู่ในกฎหมายฉบับอื่นๆ ด้วย ตัวอย่างเช่น (๑) มาตรา ๑๓ (๕)^๒ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติให้คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษมีหน้าที่ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อวางระเบียบปฏิบัติราชการในการประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และกระทรวงทบวงกรมอื่น (๒) มาตรา ๑๔ (๑)^๓ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ บัญญัติให้คณะกรรมการน้ำบาดาลมีหน้าที่ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง หรือประกาศที่ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือในเรื่องที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ และมาตรา ๗^๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว บัญญัติให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการน้ำบาดาลมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าใช้น้ำบาดาลโดยวิธีคำนวณตามปริมาณน้ำที่ใช้หรือโดยวิธีอื่น ฯลฯ (๓) มาตรา ๑๐^๕ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการยา มีหน้าที่ให้คำแนะนำหรือความเห็น

^๒ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่

ฯลฯ

ฯลฯ

(๕) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรี เพื่อวางระเบียบปฏิบัติราชการในการประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และกระทรวงทบวงกรมอื่น

^๓ พระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีในเรื่องการออกกฎกระทรวง หรือประกาศที่ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือในเรื่องอื่นที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔ มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าใช้น้ำโดยวิธีคำนวณตามปริมาณน้ำที่ใช้ หรือโดยวิธีอื่นตลอดทั้งลดหย่อน หรือยกเว้นค่าใช้น้ำแก่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลบางประเภทในเขตน้ำบาดาลบางเขต

ฯลฯ

ฯลฯ

^๕ พระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ให้คำแนะนำหรือความเห็นในเรื่องต่อไปนี้

(๑) การอนุญาตผลิตยา ขายยา หรือนำหรือสั่งยาเข้ามาในราชอาณาจักรและการขึ้นทะเบียนตำรับยา

(๒) การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาตหรือการเพิกถอนทะเบียนตำรับยา

(๓) การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการผลิตยา การขายยา การนำหรือสั่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร การนำยามาเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจและการตรวจสอบสถานที่ผลิตยา สถานที่ขายยา สถานที่นำหรือสั่งยาเข้ามาในราชอาณาจักรและสถานที่เก็บยา

(๔) การที่รัฐมนตรีจะใช้อำนาจตามมาตรา ๗๖ หรือมาตรา ๗๗

(๕) เรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ในเรื่องต่าง ๆ แก่รัฐมนตรีหรือแก่เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาได้ และมาตรา ๗๗ ทวิ^๖ ได้บัญญัติให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดจำนวนสถานที่ขายยาที่จะอนุญาตให้ตั้งในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งได้ (๔) มาตรา ๕ (๑)^๗ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑ บัญญัติให้คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติมีหน้าที่เสนอแนะและให้ความเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อคณะรัฐมนตรี และมาตรา ๑๐^๘ ได้บัญญัติให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติมีหน้าที่ตามที่กำหนด และมาตรา ๑๐วรรคสอง ได้บัญญัติว่า ข้อเสนอ คำแนะนำ และความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามความในมาตรา ๑๐ ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติจะเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี ให้เสนอคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเพื่อพิจารณาก่อน และ (๕) มาตรา ๒๕ (๒)^๙ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติให้คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอำนาจหน้าที่ให้

^๖ มาตรา ๗๗ ทวิ เพื่อประโยชน์แห่งการคุ้มครองสวัสดิภาพของประชาชน รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดจำนวนสถานที่ขายยาที่จะอนุญาตให้ตั้งในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

^๗ พระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๕ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้ความเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อคณะรัฐมนตรี

ฯลฯ

ฯลฯ

^๘ มาตรา ๑๐ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สำรวจ ศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยสภาวะทางการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียนและการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อเสนอแนะจุดมุ่งหมาย นโยบายการศึกษา วางแผนการศึกษาแห่งชาติและแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ

(๒) พิจารณาและประสานโครงการพัฒนาและแผนงานการศึกษาทุกระดับ และประเภทของกระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัดและหน่วยงานส่วนท้องถิ่นอื่นให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติและแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ

(๓) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการศึกษาแห่งชาติและแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ เพื่อให้คำแนะนำในการปรับปรุงการดำเนินงานเกี่ยวกับการศึกษาแก่กระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัดและหน่วยงานส่วนท้องถิ่นอื่น

ฯลฯ

ฯลฯ

ข้อเสนอ คำแนะนำ และความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามความในมาตรานี้ที่จะเสนอรัฐมนตรี ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเสนอต่อคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเพื่อพิจารณาก่อน

^๙ พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการสถาบันมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องต่าง ๆ ที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน

(๒) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎทบทวนตามพระราชบัญญัตินี้ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎทบวงตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการในการให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) เห็นว่า คณะกรรมการซึ่งมีหน้าที่ให้ความเห็นหรือคำแนะนำ อาจให้ความเห็นหรือคำแนะนำตามที่รัฐมนตรีขอมา หรือเสนอความเห็นหรือคำแนะนำที่คณะกรรมการเห็นสมควรต่อรัฐมนตรีโดยตรงก็ได้ เพราะการเสนอความเห็นหรือคำแนะนำของคณะกรรมการไม่ผูกมัดให้รัฐมนตรีต้องปฏิบัติตามรัฐมนตรีย่อมจะใช้ดุลพินิจโดยตนเองว่าสมควรจะรับฟังความเห็นหรือคำแนะนำที่คณะกรรมการเสนอขึ้นมาเพียงใด ความเข้าใจที่ว่าถ้ารัฐมนตรีไม่ขอความเห็นหรือคำแนะนำ คณะกรรมการจะให้ความเห็นหรือคำแนะนำไม่ได้นั้น น่าจะไม่ถูกต้อง เพราะจะไม่ช่วยส่งเสริมให้คณะกรรมการได้มีโอกาสเสนอความเห็นหรือคำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่การบริหารราชการแผ่นดินการให้ความเห็นของคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้มีประสบการณ์ย่อมจะเป็นผลดีต่อการปฏิบัติราชการของรัฐมนตรี สำหรับกรณีที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนขอหารือมานี้เป็นกรณีเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียน การสอน การประเมินผล ฯลฯ ที่จะใช้บังคับแก่โรงเรียนเอกชน การให้ความเห็นหรือคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาเอกชนย่อมจะเป็นประโยชน์แก่รัฐมนตรีในอันที่จะพิจารณาอนุมัติร่างระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยหลักสูตรโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน แม้ว่ามาตรา ๔๕ จะบัญญัติไว้แต่เพียงว่าให้รัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจกำหนดระเบียบต่างๆ สำหรับใช้บังคับแก่โรงเรียนเอกชน แต่มาตรา ๘ (๒) ก็บัญญัติให้คณะกรรมการการศึกษาเอกชนมีอำนาจหน้าที่ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกระเบียบดังกล่าว ดังนั้น คณะกรรมการการศึกษาเอกชนจึงมีอำนาจพิจารณาร่างระเบียบดังกล่าวได้

(ลงชื่อ) อมร จันทสมบุรณ์

(นายอมร จันทสมบุรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๓๑